

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 24 ՄԱՅԻՍ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 34

ԳՈՂՈՒԹԻԻՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրհնաբանեմ.
անոր օրհներգութիւնը շրթներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:
Տէրն է միակ պարծանքս.
Եւ Տիրոջ դիմեցի, եւ աղօթքիս պատասխանեց,
վիս ապարեց բոլոր վախերէս:
Տիրոջ մօտեցէք, որպէսվի ուրախութեամբ ճառագայթէք,
եւ յուսախաբ չէք ըլլար բնաւ:
Ճաշակեցէք, եւ տեսէք՝ թէ ինչքան քաղցր է Տէրը.
Երանի անոր՝ որ Տիրոջ կ'ապաւինի:
Հօրագոյն մարդիկն իսկ կարօտութեան
եւ անօթութեան կրնան մատնուիլ,
սակայն Տիրոջ դիմողները բանի մը կարօտ պիտի չմնան:
Եկէք, որդեակներ, մտիկ ըրէք ինձի,
եւ ես ձեզի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոջ վախը:
Կ'ուզե՞ս երկար կեանք ունենալ,
կ'ուզես բարօր օրեր տեսնել.
լեզուդ չարախօսութեան մի ծառայեցներ,
շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին:
Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,
խաղաղութիւն կամեցիր եւ վայն հետապնդէ:
Տիրոջ աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,
ականջները միշտ պատրաստ են անոնց աղաչանքը լսելու:

ՇՐՊԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատուր Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցեղոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես'նեղեղոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԲԹԸ

ԱՌԱԿԱՅ 10 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՍՏՈՒԹԻՒՆ 10:1-10

Հեղափոխական բաժին մըն է 10 գլուխը: Իրաքանչիւր համարի մէջ ներկայացնելով երկու երեսներ: Այլ խօսքով՝ արդիւնքը իմաստութեան ու անմտութեան: Այսինքն ան որ իմաստութեամբ կ'առաջնորդուի ինչպիսի արդիւնք ձեռք կը ձգէ, իսկ ան որ անմտութեամբ կ'առաջնորդուի ինչպիսի արդիւնք ձեռք կը ձգէ: Այդ արդիւնքին վայելքը կամ փրկմանը նաեւ ծնողներուն: Առաջին իսկ համարը կու գայ ներկայացնելու ծնողներուն պարտականութիւնը իրենց զաւակները ըստ այնմ դաստիարակելու: Որովհետեւ այդ իմաստութիւնը այո, աստուածատուր ու ճիշդ պարզեւ մըն է, բայց պէտք է հեղափոխել զայն, խնդրել, որպէսզի փրկուի: Այս պարագային ծնողները որքան բժախնդիր պէտք է ըլլան ըստ այնմ դաստիարակելու իրենց զաւակները, որքանով հեղափոխ են իմաստութեամբ դաստիարակելու եւ իրենց զաւակները ըստ այնմ պարտաստելու: Ահա նաեւ արդիւնքը այդ դաստիարակութեան: Եթէ իմաստութեամբ դաստիարակուած է այդ զաւակը, ուրախութիւն կը պարճառէ իր հօրը, իսկ եթէ անմտութեամբ կ'առաջնորդուի, փրկմանը է մօրը: Հեղափոխական է, որ ուրախութեան պարագային կարծէք միայն հայրն է՝, որ կ'ուրախանայ, եւ կամ երկուքի պարագային ալ կ'ուրախանան, թէ հայրը եւ թէ մայրը: Բայց երբ անմտութեան պարագան է, դարձեալ երկուքը կը փրկման, սակայն մօր պարագային առաւել եւս, ահա թէ ինչու Տննողը գիրքին մէջ երբ Աստուած կ'նոջ ուղղելով իր խօսքը պիտի ըսէր՝ «Տննողութեանդ ցաւերը պիտի կրկնապարկուին»: Ահա այս իսկ է այդ կրկնակի ցաւը, փրկմանը, երբ զաւակ մը իր անմտութեան պարճառով կրնայ փրկման, ցաւ պարճառել իր մօրը, որ շատ աւելի զգայուն է իր փեսակին մէջ, քան հայրը:

2-3 համարները գիրար լրացնող համարներ են: Մարդու մէջ կայ ցանկութիւն կոչուածը, եթէ երբեք այդ ցանկութիւնը չկարենան զսպել, ապա զիս կը փանի դէպի կորուստ: Ահա թէ այսպէս ինչ կը ներկայացնէ: Ամբարիշտը ցանկութիւն ունի, որուն համար ալ գանձեր կը դիզէ, բայց այդ գանձերը անօրէնութեան գանձեր են, արդարօրէն վաստակած գանձեր չեն: Իբրեւ այդպիսի գանձեր օգուտ չեն ըներ: Որովհետեւ մարդս անօթ է, բայց եթէ երբեք ունինք վստահութիւնը Աստուծոյ վրայ, Ան պարտաստ է արդարին, կամ այն մարդուն որ արդարօրէն կ'ուզէ գործել, այդ մարդուն հոգին անօթի չի ձգէր: Եւ անոր արդիւնքը կ'ըլլայ մահուրէն զարուս: Այս պարագային մահը, յաւիտենական մահուն մասին է, ոչ սովորական մահը: Այդ դիզուած գանձերը օգուտ մը պիտի չունենան: Քրիստոս առիթով մը պիտի ըսէ. «Ձեր գանձերը ըլլան այնպիսի գանձեր, ուր կարելի ըլլայ օգտագործել, առաւել գանձեր, որոնք ոչ կը գողցուին, ոչ ալ կ'ապականին»: Իսկ արդարաւ պարագային Աստուծոյ խօսքով պիտի պահուի, եւ այդ անձին հաւաքովը այդ խօսքին նկատմամբ:

4-րդ համարը կը ներկայացնէ ծոյլ եւ աշխատասէր մարդը: Ծոյլ մարդը նաեւ ամբարիշտ մարդն է, ու իր գործերուն նկատմամբ անհոգութիւն, ծուլութիւն կայ, որպէս թէ հարստութիւն դիզած, բայց խորքին մէջ աղքատ է, հոգեւոր աղքատութեան մէջ է: Իսկ աշխատասէր մարդը, նոյնինքն արդար մարդն է, որ իր աշխատանքը արդարօրէն կը կատարէ, եւ այդ աշխատանքին նկատմամբ նախանձախնդիր ու բժախնդիր է: Այդպիսին իր աշխատանքները հարստութիւն կը բերեն, հարստութիւն իր բոլոր երեսներով, նիւթական, մտային ու հոգեւոր:

5-րդ համարը պարզ ու մեկին արտայայտութիւն մըն է, որ յստակօրէն կը ներկայացնէ ժամանակը օգտագործելու մասին: Ամառը, որ հունձի ժամանակն է պէտք է հաւաքել, այդպիսին ուրեմն իմաստուն մարդն է: Իսկ ան որ ծոյլ ծոյլ կը պարզի, անհոգ, եւ կամ հունձի ժամանակ կը քնանայ, այդպիսին օրհնութեան փոխարէն նախապինք կը բերէ նախ իրեն, յետոյ իր ծնողներուն: Ամառը երբ է, երբ մենք փակուին երիտասարդ ենք, առողջ ենք, կրնանք վազել, հաւաքել, այլապէս եթէ երբեք այդ փարիներուն ծոյլ եւ քնանանք, ահա ձմեռը վրայ կը հասնի, ու վիճակի չենք այլեւս:

6-րդ համարը կու գայ ցոյց տալու. թէ ինչպիսի օրհնութիւններ կրնայ վայել արդարը, այս կեանքէն սկսեալ մինչեւ յաւիտենականը: Արդարին գլխուն վրայ իբրեւ թագ, օրնութիւն: Իսկ ամբարիշտի պարագային անոր բերանը կը գոցուի, որովհետեւ ալ ըսելիք չունի:

Յարակ է որ երբ մարդու կեանքին օրերը լեցուին, այսինքն լրանան, պիտի հոգին աւանդէ: Հեղափոխականօրէն արդարին եւ կամ ամբարիշտի պարագային արտաքնապէս նոյն բանը կը պարտաւոր: Այսինքն՝ երկուքն ալ կը մահանան, երկուքն ալ հողին կը յանձնուին, բայց երկուքը փարբեր աւարտը կ'ունենայ: Ահա թէ ինչ կը ներկայացնէ մեզի 7-րդ համարը: Արդարը որ մահանայ անոր յիշատակը, անոր բարի անունը, փակուին կ'ապրի մարդոց սրտերուն եւ հոգիներուն մէջ: Իսկ ամբարիշտ պարագային անոր անունն իսկ պիտի փոքրի:

8-րդ համարը կը ներկայացնէ թէ ինչպէս իմաստուն սիրտ ունեցողը, այսինքն իմաստութեամբ առաջնորդուողը պատուիրանները կը պահէ, անոնցմով հաճոյք կ'առնէ, եւ աւելին կ'ուզէ, մինց յիմար շրթունք ունեցողը, այսինքն ան որ միայն կը խօսի, այդպիսին ինքզինք կը կործանէ, եւ այդ շրթունքը որ կար հոխորտանքի, այլեւս չկայ:

9-րդ համարը մէկ քայլ առջեւ կ'երթայ, այս անգամ ըսելու, որ այդպիսին, այսինքն իմաստուն սիրտ ունեցողը եւ Աստուծոյ պատուիրանները պահողը խորքին կարարելութեամբ քալողն է, այսինքն՝ եթէ կարարեալը Աստուած Ինք է, ուրեմն կարարելութեամբ քալողը Աստուծոյ հետ քալող մարդն է, եւ իբրեւ այդպիսին ապահովութեամբ կը քալէ: Ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ. «Եթէ Աստուած մեր կողքին է, ով կրնայ մեզի հակառակ ըլլալ»: Մաղմոսերգուն մէկ այլ փարբերակով պիտի ըսէ. «Թէեւ մահունա շուքին ձորին մէջ ալ պարզփիմ չարին պիտի չվախնամ, որովհետեւ Դուն ինծի հետ ես» Մաղմոս 23: Իսկ իր ճամբան ծռողը պիտի ճանչցուի, այսինքն՝ օրինակ պիտի դառնան այլոց:

10-րդ համարը կը ներկայացնէ մեղաւորը որ չուզեր լսել դարձի գալու, այդպիսին նեղութիւն է թէ իրեն եւ թէ շրջապատին: